

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การทำวิจัยการศึกษาผิวสัมผัสระหว่างโลหะกับซิลิกอน ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัสดุ

1. แวร์ผลึกซิลิกอน (100) ชนิดเย็น และชนิดพี เส้นผ่าศูนย์กลาง 1 นิ้ว ค่าสภาพความต้านทาน $0.1 \Omega\text{-cm}$.

2. โลหะบริสุทธิ์

2.1 ออกนิเนียมบริสุทธิ์ ร้อยละ 99.999 (ผลิตโดยบริษัท Goodfellow Cambridge จำกัด ประเทศไทยอังกฤษ) ลักษณะเป็นเส้นลวดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 mm.

2.2 นิกเกิลบริสุทธิ์ ร้อยละ 99.98 (ผลิตโดยบริษัท Balzers จำกัด ประเทศไทยเยรมัน) ลักษณะเป็นเส้นลวดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 mm.

2.3 สังกะสีบริสุทธิ์ ร้อยละ 99.999 (ผลิตโดยบริษัท Fluka จำกัด ประเทศไทยสวิตเซอร์แลนด์) ลักษณะเป็นแท่งยาว เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.8 เซนติเมตร

3. กาวเงิน (silver paste)

4. กรดไฮdroฟูริก (HF) ความเข้มข้น ร้อยละ 50

5. อะเซตอีน (acetone)

6. น้ำกลั่น

7. ก้าชาร์กอน ความบริสุทธิ์ ร้อยละ 99.99 (จัดจำหน่ายโดย บริษัท หาดใหญ่ ออกซิเจน จำกัด ประเทศไทย)

8. ขดลวดความร้อน (filament) (ผลิตโดยบริษัท Edward จำกัด ประเทศไทยอังกฤษ)

อุปกรณ์

1. pA Meter/DC Voltage Source ยี่ห้อ Hewlett packard รุ่น HP 4104 B ใช้ประจำห้องปฏิบัติการฟิสิกส์วัสดุ ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. กล่องทดสอบ ยี่ห้อ Hewlett packard รุ่น HP 16055A ใช้ประจำห้องปฏิบัติการฟิสิกส์วัสดุ ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. เครื่องระเหยสารในสูญญากาศ (vacuum evaporation) ยี่ห้อ JEOL รุ่น JEE-400 ผลิตภัณฑ์ประเทศไทย ปัจจุบัน ให้ประจำศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ อาคารบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

4. เดาแอนนิล ยี่ห้อ Linberg ใช้ประจำที่ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

5. หลอดแก้ว 2 ขนาด คือ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เซนติเมตร และขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.8 เซนติเมตร

6. เทอร์โนคั็บเบล (Uion 305 Type K Model PCR-1)

7. นาฬิกาจับเวลา

8. ปากกึ่ง สำหรับจับแผ่นชิลิกอนและวัสดุอื่น

9. คอมพิวเตอร์

วิธีดำเนินการ

การศึกษาวิจัยแบ่งวิธีการดำเนินการออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. การเตรียมตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1. การเตรียมตัวอย่าง

การศึกษาผิวสัมผัสระหว่างโลหะกับชิลิกอนภายใต้ความดันต่ำ โดยการนำแวดวงลึกชิลิกอน ตัดให้ได้ขนาด 0.5×0.5 เซนติเมตร นำมาทำความสะอาด โดยการทำล้างด้วย อะโซ่โถน เพื่อกำจัดสิ่งสกปรกและผงฝุ่น ล้างด้วยน้ำก้อน ทำความสะอาดด้วยกรดไฮโดรฟูริก ล้างด้วยน้ำก้อนอีกครั้งหนึ่ง นำ Si(100) ทั้งชนิดเย็นและชนิดพิมานิดิกาวาเงินเพื่อทดสอบความเป็นโอลูมิก

จากนั้น นำ Si(100) ทั้งชนิดเย็นและชนิดพิมานิดิกาวาเงินมาติดกาวเงินเพื่อทดสอบความเป็นโอลูมิก แล้วนำไปวัดความสัมพันธ์ระหว่างกระแส-แรงดันไฟฟ้า นำไปแอนนิลที่อุณหภูมิ $200^{\circ}C$ 300 และ $450^{\circ}C$ เพื่อทำเป็นผิวสัมผัสที่ดี แล้วนำไปวัดความสัมพันธ์ระหว่างกระแส-แรงดันไฟฟ้า อีกครั้งหนึ่ง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย โดยการนำผลการวัดค่ากระแส-แรงดันไฟฟ้า เพื่อทราบระดับพลังงานเพอร์มิของซิลิกอนชนิดอีนและชนิดพี ความสูงกำแพงศักย์ของซิลิกอนชนิดอีนและชนิดพี ความต้านทานผิวสัมผัส ค่าความหนาแน่นกระแสอิมตัวข้อนกลับ และค่า η

ผิวสัมผัสระหว่างโลหะและซิลิกอน กรณีผิวสัมผัสอุดมคติสามารถบรรบุผิวสัมผัส

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะผิวสัมผัสของผิวสัมผัสระหว่างโลหะกับสารกึ่งตัว โดยการเปรียบเทียบ
ฟังก์ชันงานวัสดุทั้งสอง

สารกึ่งตัวนำ	ผิวสัมผัสแบบไอทั่มนิก	ผิวสัมผัสแบบเรกติไฟร์
ชนิดอีน	$\phi_m < \phi_s$	$\phi_m > \phi_s$
ชนิดพี	$\phi_m > \phi_s$	$\phi_m < \phi_s$

ที่มา Cooke, 1990.

การศึกษาครั้นนี้ผิวสัมผัสไม่เป็นแบบอุดมคติ การศึกษาผิวสัมผัสโลหะกับซิลิกอน ต้องวิเคราะห์ข้อมูลจากการวัดกระแส-แรงดันไฟฟ้า เพื่อทราบลักษณะผิวสัมผัส ความสูงกำแพงศักย์ ความต้านทานผิวสัมผัส และค่า η ดังนี้

1. ผิวสัมผัสระหว่างโลหะกับซิลิกอนชนิดอีน ที่อุณหภูมิ 300 K

ผิวสัมผัสระหว่างโลหะกับซิลิกอนชนิดอีนเป็นความสัมพันธ์ระหว่างฟังก์ชันงานโลหะและฟังก์ชันงานซิลิกอนชนิดเดิม

ค่าฟังก์ชันงานซิลิกอนชนิดอีนสามารถทราบได้ โดยต้องทราบค่าระดับพลังงานเพอร์มิซิลิกอนชนิดอีน ดังนี้

1.1 ระดับพลังงานเพอร์มิของซิลิกอนบริสุทธิ์ (E_{F_i}) ทราบจากสมการ

$$E_{F_i} = \frac{E_g}{2} + \frac{kT}{2} (\ln \frac{N_v}{N_c}) \quad (3-1)$$

เมื่อ E_{F_i} คือ ระดับพลังงานเพอร์มิของซิลิกอนบริสุทธิ์ หน่วย eV

E_g คือ ความกว้างແตนพลังงานของซิลิกอน = 1.12 eV

k คือ ค่าคงที่ โบลซ์มานน์ (Boltzmann's constant) = 1.38×10^{-23} J/K

T คือ อุณหภูมิขณะทดลอง = 300 K

N_v คือ ความหนาแน่นของสถานะประสีทิชผลในแบบว่าเดนซ์ = $1.04 \times 10^{25} \text{ m}^{-3}$

N_c คือ ความหนาแน่นของสถานะประสีทิชผลในแบบการนำ = $2.80 \times 10^{25} \text{ m}^{-3}$

1.2 หาระดับพลังงานเพื่อร์มิของซิลิกอนชนิดเอ็น

รวมความหนาแน่นของอิเล็กตรอนและโอลในซิลิกอน

$$\rho = \frac{1}{ne\mu_e + pe\mu_p} \quad (3-2)$$

ρ คือ ความหนาแน่นของอิเล็กตรอนและโอลในซิลิกอน m^{-3}

n คือ จำนวนอิเล็กตรอน ต่อหน่วยปริมาตร

e คือ ประจุอิเล็กตรอน = $1.60 \times 10^{-19} \text{ C}$

μ_e คือ ค่าความคล่องตัวของอิเล็กตรอน = $1.35 \times 10^{-1} \text{ m}^2/\text{V}\cdot\text{sec}$

μ_p คือ ค่าความคล่องตัวของโอล = $4.80 \times 10^{-2} \text{ m}^2/\text{V}\cdot\text{sec}$

ซิลิกอนชนิดเอ็นมีจำนวนอิเล็กตรอนมากกว่าจำนวนโอลมาก ($n > p$) ดังนั้น

$$\rho = \frac{1}{ne\mu_e} \quad (3-3)$$

จำนวนอิเล็กตรอนในซิลิกอนชนิดเอ็น

$$n = \frac{1}{pe\mu_e} \quad (3-4)$$

ดังนั้น ระดับพลังงานเพื่อร์มิของซิลิกอนชนิดเอ็น

$$E_F = E_{Fi} + \frac{kT}{2} \ln\left(\frac{n^2}{n_i^2}\right) \quad (3-5)$$

E_{Fi} คือ ระดับพลังงานเพื่อร์มิของซิลิกอนบริสุทธิ์จากสมการ (3-1) หน่วย eV

n คือ จำนวนอิเล็กตรอนในซิลิกอนชนิดเอ็นจากสมการ (3-4) หน่วย อนุภาค

n_i คือ ความหนาแน่นของพาหะในซิลิกอนบริสุทธิ์ = $1.5 \times 10^{16} \text{ m}^{-3}$

จากสมการ (3-5) สามารถทราบค่าฟังก์ชันงานซิลิกอนชนิดเอ็น จากสมการ

$$\phi_{n-Si} = \chi + E_g - E_F \quad (3-6)$$

เมื่อ ϕ_{n-Si} คือ ฟังก์ชันงานของซิลิกอนชนิดเอ็น หน่วย eV

χ คือ อิเล็กตรอนแอดฟีนิตี = 4.05 eV

E_g คือ ความกว้างແນບพลังงานของซิลิกอน = 1.12 eV

E_F คือ ระดับพลังงานเพื่อร์มิของซิลิกอนชนิดเอ็นจากสมการ (3-5) หน่วย eV

เมื่อทราบฟังก์ชันงานซิลิกอนชนิดเดื่นซึ่งมีค่าสภาพความด้านทาน $0.1 \Omega\text{-cm}$ นำมาเปรียบเทียบกับฟังก์ชันงานของโลหะทั้ง 3 ชนิด คือ ฟังก์ชันงานโลหะอุณหภูมิเปลี่ยน 4.28 eV ฟังก์ชันงานโลหะนิกเกต 5.15 eV ฟังก์ชันงานโลหะสังกะสี 4.33 eV สามารถระบุลักษณะผิวสัมผัสทางตารางที่ 4

2. ผิวสัมผัสระหว่างโลหะกับซิลิกอนชนิดพีที่อุณหภูมิ 300 K

ผิวสัมผัสระหว่างโลหะกับซิลิกอนชนิดพีเป็นความสัมพันธ์ระหว่างฟังก์ชันงานของโลหะและของซิลิกอนชนิดพี

ค่าฟังก์ชันงานซิลิกอนชนิดพีสามารถทราบได้ด้วยการคำนวณค่าระดับพลังงานเพอร์มิซิลิกอนชนิดพี ดังนี้

2.1 หากค่าระดับพลังงานเพอร์มิซิลิกอนบริสุทธิ์ จากสมการ (3-1)

2.2 หากค่าระดับพลังงานเพอร์มิซิลิกอนชนิดพี

ความหนาแน่นจำนวนอิเล็กตรอนและโอลในซิลิกอนทราบจากสมการ (3-2) ในซิลิกอนชนิดพีความหนาแน่นจำนวนโอลนิ่มค่ามากกว่าความหนาแน่นจำนวนอิเล็กตรอนมาก ($p >> n$) ดังนี้

$$\rho = \frac{1}{pe\mu_p} \quad (3-7)$$

จำนวนโอลในสารกึ่งตัวนำชนิดพี

$$p = \frac{1}{\rho e\mu_p} \quad (3-8)$$

ดังนี้ ระดับพลังงานเพอร์มิซิลิกอนชนิดพี

$$E_F = E_{Fi} + \frac{kT}{2} \ln\left(\frac{p^2}{n_i^2}\right) \quad (3-9)$$

E_{Fi} คือ ระดับพลังงานเพอร์มิซิลิกอนบริสุทธิ์จากสมการ (3-1) หน่วย eV

p คือ จำนวนโอลในซิลิกอนชนิดพีทราบจากสมการ (3-8) หน่วย อนุภาค

จากสมการ (3-9) สามารถทราบค่าฟังก์ชันงานซิลิกอนชนิดพี คือ

$$\phi_{p-Si} = \chi + E_g - E_F \quad (3-10)$$

ϕ_{p-Si} คือ ฟังก์ชันงานของซิลิกอนชนิดพี หน่วย eV

เมื่อทราบฟังก์ชันงานของซิลิกอนชนิดพีที่มีค่าสภาพความด้านทาน $0.1 \Omega\text{-cm}$ นำมาเปรียบเทียบกับฟังก์ชันงานของโลหะทั้ง 3 ชนิด ดังกล่าว สามารถระบุลักษณะผิวสัมผัสทำองเดียวกับการเปรียบเทียบกับซิลิกอนชนิดเดื่น

3. ความสูงกำแพงศักย์

ความสูงกำแพงศักย์ระหว่างผิวสัมผัสโลหะกับซิลิกอนชนิดอิเล็กทรอนิกส์ หาได้จากสมการ

$$\phi_{Bn} = \phi_m - \chi \quad (3-11)$$

ความสูงกำแพงศักย์ระหว่างผิวสัมผัสโลหะกับซิลิกอนชนิดพี หาได้จากสมการ

$$\phi_{Bp} = E_g - \phi_m + \chi \quad (3-12)$$

เมื่อ ϕ_{Bn} คือ ความสูงกำแพงศักย์ระหว่างผิวสัมผัสโลหะกับซิลิกอนชนิดอิเล็กทรอนิกส์ หน่วย eV

ϕ_{Bp} คือ ความสูงกำแพงศักย์ระหว่างผิวสัมผัสโลหะกับซิลิกอนชนิดพี หน่วย eV

ϕ_m คือ พึงชั้นงานของโลหะ หน่วย eV

χ คือ ค่าอิเล็กตรอนแออฟฟินิตี้ หน่วย eV

4. ความต้านทานผิวสัมผัส

จากตารางที่ 4 สามารถบูล็อกยดผิวสัมผัส ผลจากการวัดกระแส-แรงดันไฟฟ้า นำไปเขียนกราฟเพื่อวิเคราะห์หาลักษณะผิวสัมผัส นั้นคือ ถ้ากระแสไฟฟ้าสามารถผ่านได้เฉพาะการทำไบแอสต์รัง แสดงว่าเป็นผิวสัมผัสแบบ rekdi ไฟฟาร์ กระแสไฟฟ้าสามารถผ่านได้ทั้งสองทาง คือ ไบแอสต์รังและไบแอสกัล์บ์ แสดงว่าเป็นผิวสัมผัสแบบ โอด์มัมมิก

ผิวสัมผัสระหว่างโลหะและซิลิกอนแบบโอด์มัมมิก สามารถทราบค่าความต้านทานผิวสัมผัสจากส่วนกลับของอนุพันธ์ย่อของความหนาแน่นกระแสไฟฟ้ากับแรงดันไฟฟ้าที่ $V=0$ ซึ่งหมายถึงค่าความชันของกราฟที่ปรากฏ ในที่นี้ พิจารณาช่วงแรงดันไฟฟ้า $-1.00-1.00$ V จากสมการ (2-38)

$$R_C = \left(\frac{\partial J}{\partial V} \right)^{-1} \Big|_{V=0}$$

เมื่อ R_C คือ ความต้านทานผิวสัมผัส หน่วย Ω/m^2

$$\frac{\partial J}{\partial V} \text{ คือ อนุพันธ์ย่อของความหนาแน่นกระแสไฟฟ้าเทียบกับแรงดันไฟฟ้า } \\ \text{ หน่วย } A V^{-1} m^{-2}$$

และค่าความต้านทานผิวสัมผัสน้อยที่สุดทำให้เกิดเทอร์มิโอนิกอิมิสชัน จากสมการ (2-39)

$$R_C = \frac{\left(\frac{kT}{q} \right) \exp\left(\frac{+q\phi_B}{kT} \right)}{A^{**} T^2}$$

5. ค่ากระแสไฟฟ้าอิมตัวข้อนกลับ

สำหรับผิวสัมผัสระห่ำว่างโลหะและซิลิกอนแบบแรกติไฟร์ เจียนกราฟเชิงมิลอกการที่ไม่ระหว่างกระแส-แรงดันไฟฟ้า กำหนดค่าเพื่อหาค่า I_0 โดยการลากเส้นกราฟดังกล่าว จากสมการ

$$I = I_0(e^{\frac{qV}{nkT}} - 1)$$

เมื่อ I คือ กระแสไฟฟ้า หน่วย A

I_0 คือ กระแสไฟฟ้าอิมตัวข้อนกลับ(reverse saturation current) หน่วย A

หรือ

$$J_0 = A^{**} T^2 \exp\left(\frac{-q\phi_B}{kT}\right)$$

เมื่อ J_0 คือ ความหนาแน่นกระแสไฟฟ้าอิมตัวข้อนกลับ หน่วย A/m^2

A^{**} คือ ค่าคงที่ริชาร์ดสัน หน่วย $A \cdot m^{-2} \cdot K^2$

T คือ อุณหภูมิ หน่วย K

K คือ ค่าคงที่โบลซ์มานน์ หน่วย J/K

q คือ ประจุไฟฟ้า หน่วย C

ϕ_B คือ ความสูงกำแพงศักย์ของผิวสัมผัส หน่วย eV

สำหรับค่าคงที่ริชาร์ดสันทราบค่าจากการคำนวณหลังจากทราบค่า J_0

6. ค่า n

การเจียนกราฟเชิงมิลอกการที่ไม่ระหว่างโลหะ และซิลิกอน เป็นแบบแรกติไฟร์ สามารถหาค่า n จากลักษณะสมบัติกระแส-แรงดันไฟฟ้า จากสมการ (2-34)

$$n = \frac{q}{kT} \frac{\partial V}{\partial (\ln J)}$$

เมื่อ $\frac{\partial V}{\partial \ln J}$ เป็นส่วนกลับของกราฟความสัมพันธ์ระหว่าง $\ln J$ กับ V พิจารณาที่ $V=0$